

Siguranța copilului meu online în 8 pași:

#1 Nu interzic să folosească Internetul

Internetul poate să-l ajute pe copil să cunoască, să învețe, să se dezvolte. Dacă interzic categoric accesul la Internet, copilul ar putea găsi modalități de a accesa Internetul din altă parte și să ascundă acest lucru. Încurajez folosirea rațională, setez limite de timp și îi vorbesc despre riscuri și modalități de evitare a acestora.

#2 Stabilim împreună reguli de securitate și comportament online

Când discutăm împreună regulile și comportamentele online, copilul le înțelege mai bine, are încredere și se va adresa în caz de dificultate. Copilului trebuie explicat că parolele conturilor sunt secrete și ne aparțin, să nu dea nici unei persoane întâlnite online informații personale, să nu accepte discuțiile în privat - chat, e-mail, SMS, messenger – pentru că ele pot deveni publice, să comunice online doar cu persoane pe care le cunoaște în viața reală, să îi respecte pe cei cu care comunică online și să nu-i umilească, și să nu se încredințeze că tot ceea ce citește sau vede pe Internet este adevărat.

#3 Activez setările de confidențialitate, filtrele de conținut și control parental

Pentru a proteja copilul de conținutul nepotrivit de pe Internet, de site-urile periculoase și programele dăunătoare, am grijă să fie active setările de confidențialitate, programul antivirus, filtrul de conținut la motoarele de căutare, Youtube, magazinele de aplicații și jocuri. Instalez un program de Control Parental și stabilesc limite de timp petrecut în fața ecranului.

#4 Îi vorbesc copilului despre riscurile comunicării online cu persoane străine

Internetul oferă anonimitate, astfel că pe Internet oricine se poate prezenta altfel decât este în realitate, mulți pot acționa sub identități false. Unele persoane se comportă agresiv, hărțuiesc alte persoane, îi pot determina să facă lucruri dăunătoare și ilegale sau pot manipula copiii să accepte o întâlnire în viața reală cu scopul de a-i abuza.

#5 Discutăm împreună despre riscurile postării online a fotografiilor și datelor personale

Tot ceea ce distribuim online, nu mai poate fi șters. Fotografiile și video postate online pot fi copiate de oricine, modificate, distribuite altora sau repostate pe alte site-uri fără știrea noastră. Rețelele sociale și jocurile reprezintă cea mai mare amenințare a confidențialității copiilor, deoarece solicită informații personale la înregistrare. Aceste informații sunt publice dacă nu activăm parametrii de confidențialitate în setările contului.

#6 Suntem „prieteni online” și ținem legătura încontinuu

Monitorizez activitatea copilului online, însă acest proces nu-l transform într-un control represiv. Suntem „prieteni” pe rețelele sociale, îi apreciez postările, iar dacă observ ceva îngrijorător – discutăm despre asta în privat. Mă interesez despre prietenii lui virtuali așa cum mă interesez de cei din viața reală. Am stabilit cu copilul meu să mă anunțe cu cine și unde intenționează să meargă.

#7 Copilul meu știe că trebuie să ceară ajutor dacă întâmpină o dificultate

Sunt părinte care îi ofer copilului suportul informațional și emoțional necesar și mă asigur că poate utiliza responsabil dispozitivele la care are acces. Găsesc timp pentru a-l asculta, nu-l învinuiesc și nu-l critic dacă se întâmplă ceva. Îl susțin și-i spun că am încredere în el. Îl ajut să depășească etapa de rușine și jenă. Împreună căutăm soluții și facem concluzii.

#8 Selectez cu atenție fotografiile și datele copilului meu pe care le postez

Tot ce ajunge în mediul online, rămâne în mediul online. Evit să public imagini cu copilul meu în baie sau orice fotografie în care apare parțial sau complet dezbrăcat. La descrierea fotografiilor nu folosesc diminutive sau porecle, acestea ar putea fi folosite de colegii de școală pentru a-l pune în situații jenante. Imaginile cu copilul meu la școala la care învață sau pozele din tabăra în care se află, însoțite de numele complet, crește riscul ca cineva să profite de pe urma acestor informații și să îi facă rău.